

"TKP'nin Sesi"

30 Nisan 1983

Cumartesi

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz :

1. TKP Başkanı Bilen yoldaşın konuşmasını (kendi sesinden)

2. TKP MK'nin 1 Mayıs Bildirisi'ni (25.4.1983) Spk: Nec.

3. 1 Mayıs özel programımızı Spk: N. ve Den.

not: yayın Cumartesi günü öleden sonra başladı ve pazar günü ölene kadar devam etti)

Türkiye Komünist Partisi Başkanı İ. Bilen yoldaşın

1 Mayıs 1983 günü "TKP'nin Sesi Radyosu"nda yaptığı konuşma

Yoldaşlar,

Bugün 1 Mayıs...Dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve savaşa
günü...Herpinizi,tüm işçi sınıfımızı,emekçileri,gençleri,sındanlarda
yatan tüm komünistleri ve öteki yurtseverleri,bu büyük günde selâmla-
rım. 1 Mayıs kutlu olsun !

Bu 1 Mayıs'ta da geleceğe iyimserlikle bakıyoruz. Evet,Pentagon
atom roketleriyle oynuyor. Cunta zorbalıktan vazgeçmiyor. Ne ki,dünya
değişiyor. Başta Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler,uluslararası
işçi sınıfı, ulusal kurtuluş hareketi, bu 1 Mayıs'ta çok daha güçlü.
Tüm bu güçlerin önünde en başta,kudurgan Amerikan emperyalizmine gen
vurmak,nükleer bir dünya savaşını önlemek görevi duruyor.

Türkiye işçi sınıfı da omuzlarına ağır sorumluluk almıştır.Gerici
askersel diktatora, süngüyle, terörle 1 Mayıs'ın canlı gelenegini,
işçi sınıfının savaşın bilincini yok edemedi. TKP'yi yıkmadı.Bariç
için , Türkiye'yi atom haramlarında yaktırmamak için, generallerin
erkine son vermek, ulusal bir demokrasi kurmak için yeterli güçler,
olaneklar vardır. İçin başı birleşmek, tüm güçleri bir tek odakta
yoğunlaştırmaktır.

Dünyada emperyalizmden kaynaklanan savaş tehlikesi,Türkiye'deki
durağansızlığı kamçılıyor. Çelişkiler,çatışmalar biteviye keskinle-
şiyor. Generaller Reagan'ın etegine yapıştıkça,teröre hız verdikçe,
batıya daha da saplanıyor. Oalar için çıkış yolu yoktur. Fabrika
bacası yerine roket, okul yerine sindanlar kuruyorlar. Reagan'ların
da Evren'lerin de gittiği yol böylesinedir.

Bu gidişe son vermek...Bu görevi yerine getirmek için, bileği
sağlam, yüreği pek, bilinci yüksek komünistlerin partisi olmalıdır.

Bu parti vardır. TKP'dir. Bugün en temel görev, var olan partiye dayanmak, bu yolla tüm alanlarda yeni bir atılıma geçmektir.

Yoldaşlar,

Yeni bir atılım nedir ? Yeni bir atılım, 1973 yılında başlattığımız atılımı, yalnız nicel değil, nitelikçe de yeni bir aşamaya yükseltmek demektir. 1973 atılımı, yeniden örgütlenme görevini çözdü. Bugün bu görev, genel çabaları bakımından tamamlanmıştır. 1983 atılımı, savaştan, cuntaya, polise, provokatörlere göğüs geren partiyi arındırmak ve onu pek çok yönlü güçlendirerek görevini yerine getirecektir. 1983 atılımı da amacına ulaşacaktır. 1983 atılımı, sorunu komünistlerin önüne yepyeni bir biçimde koyuyor: 1973'de olduğu gibi, partinin var olma-yok olma sorunundan söz etmek, eski bir öykü olmuştur. Bugün, Türkiye için var olma, yok olma sorunu vardır. TKP bu sorunu barış ve ilerlemeden yana çözmekle nasıl bir rol oynayacaktır ? İşte ana sorun budur !

Geçtiğimiz Nisan Plenumu, elimize güçlü silahlar vermiştir. Zorluklarımızı, sayıflıklarımızı, aldığımız yaraları unutmamıza yer yoktur. Buna karşın, partimizin, Türkiye'nin yazgısını değiştirmekle çözümlerici pek rol oynayacağına inanmak için yeterli nedenler vardır. Tam üç yıl boyunca, faşist yöntemlerle süregiden saldırılara göğüs geren kadrolarımız, hem acı, hem akılcı dersler çıkardılar. İşçi sınıfının savaşını utkuya götürecek çok değerli deney elde ettiler. Başarılı bir sınav verdiler. İşte bu kadrolar, sonucu belirleyecektir. On milyonlarca emekçinin gelecekteki savaşlarında, bu kadrolar başlıca rol oynayacaktır.

Söz yok. Hıyanet edenler olmuştur, oluyor. Bunların zararları büyüktür. Ama, Erdal gibileri, savaşkan kadrolar içinde bir damla bile değildir. TKP, Deniz yoldaş gibi, nice ser verip sır vermeyen yiğitleri yaratmıştır. İşçi sınıfı bu yiğitlerle omur duyuyor.

Merkez Komitesi'nin Nisan Plenumu, parti birliğini güçlendirerekte

büyük görevi yerine getirdi. Parti birliği gökten zemille inmez. Oportünistleri, provokatörleri açığa çıkarmadan, onları parti sıralarından atmadan birlik sağlanamaz. Parti arındıkça güçlenir. Parti, burjuvaziye karşı savaşıırken nasıl yaralar alırsa, oportünizm ve provokatörlere karşı savaşıırken de yara alır. Cuata nasıl yoldaşlarımızı tutukluyor, işkencede m sakat bırakıyor, öldürüyorsa, partiye hıyanet edenler de onu arkadan vuruyor, lekeliyor. Onlar, partimizin tarihini, yönetimini, savaşlarını çamura bulamaya yelteniyor. Bolşevik, bu savaştan korkmayan kimse demektir.

Bolşevik, sorumluluktan da korkmayan kimse demektir. Ardal ve benzerlerinin partiye verdiği zararların sorumluluğunu, başta ben, ve tüm parti yönetimi yüklendi. Plenumda açık alınıla partiye hesap verdik. Bu kadar değil... Provokatörlerin, düşmanların açtığı tüm yaraları en kısa zamanda sarıya da ant ıqtık. Bu sözü Merkez Komitesi yerine getirecektir.

Daha bir soruna değinmek yararlı ve yerinde olacaktır.

Partiye düşmanlık edenlerin tümü aynı kumaştan dokunmuştur. Bir çamurdan yoğulmuştur. Böyle olduğu için, onlar, her zaman parti tarihimizi lekilemekte de birleşirler. Çamur atan yöntemleri birdir. Bizim kendi tarihimize ilgili eleştirilerimizi onlar, bu tarihi yıkmak için kullanıyorlar. Ne ki, parti tarihimize el uzatan parti düşmanının eli yanar.

Bizim şanlı bir tarihimize var. Bu tarih, gerçekte, Türkiye işçi sınıfının savaş tarihidir. Kimilerinin geçmişteki yanlışları ne olursa olsun, biz tüm parti savaşçılarını, işçi sınıfının militanlarını tarihimize kopsaz bir parçası sayıyoruz. Mustafa Suphi, Ethem Bejat, Salih Hacıoğlu, Şefik Hüsnüler, Reşat Fuatlar, Nazım Hikmetler, Yakup Demirler ve Steki parti yöneticileri, yavaşları boyunca partinin gelişmesi için ellerinden geleni yapmışlardır. Aralarında, kimilerinin partiyle kimi zaman anlaşmazlığa düştükleri

olmuştur. Neki, onların hiç birinin yaşamında, provokatörlerin yaptığına benzeyen bir tek kirli nokta bile yoktur. 10 Eylül 1929'da kurulan İKP, her zaman varoluşu, kimi zaman güçlü, kimi zaman güçsüz kalmıştır. Neki, savaştan bir gün bile geri durmamıştır. Biz komünistler, sıralarında yer aldığımız partimizle haklı bir kıvanç duyuyoruz.

Yoldaşlar,

Merkez Komitesi Nisan Plenumu, aldığı kararlarla, parti tarihimizde özel bir yer tutacaktır. 1973 yılındaki atılım, on yıl boyunca yeni kadrolar çıkardı, örgütler yarattı. 1983 Nisan Plenumu, bu sürecin yüksek bir tepesi oldu. Parti kendi bağrından, sinasından, güvenilir, yetenekli kadrolar yetiştirdi. Parti yönetiminin en sorumlu ve onur verici görevini yeni kuşaklara teslim etme koşulu doğdu. Şimdi Merkez Komitesi Genel Sekreterliği güvenilir ellere geçmiştir. Merkez Komitesi Genel Sekreterliğine Haydar Kutlu yoldaşı özerirken, şöyle düşündüm: Yeni kuşaktan komünistlerin en sorumlu yerlerde görev alabilmeleri, parti için, işçi sınıfımız için en sevindirici gelişmedir. Partimizin olgunlaştığını gösteren canlı bir kanıttır. Geleceğe iyimserlikle bakmamız için şimdi her şeyimiz var. Yönetimler arasında, kuşaklar arasında kopukluk olmayacak. Her yeni kuşak bir öncekinden güçlü bayrağı alacak. Yeni taze güçlerle parti savaşını aralıksız sürdürecektir. Mustafa Suphilerin partisi sürekli ileriye gidecek...

Yoldaşlar,

Ülümünün 100. yılını andığımız Karl Marks'ın ulu belgisini, bu yıl 1 Mayıs'ta bir kez daha haykıralım:

"Bütün ülkelerin proleterleri, birleşin !"

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi !

30.4.1983

~~30.4~~-1983 Şerif

TKP'nin Sesi

Konu:1 Mayıs'ın tarihi

UNUTULMAYAN GÜNLER.

hiç bir zaman
Tarihte ~~asla~~ unutulmayacak günler çoktur.1 Mayıs günü bunların başlıcalarından biridir.Bir yüzyıla yaklaşan tarihi süreç bu gerçeği doğruluyor.1 Mayıs'ın kırmızı bayrağı altında toplananların her geçen gün artması,Her yıl 10 binlerce alanı"iğne atsan yere düşmez" yapan bu gün,1 Mayıs 1890 yılından beri kutlanıyor.Bu günü Dünya proletaryasına armağan eden Amerikan proletaryasıdır.

adimler atarken
Geçtiğimiz yüzyılın son çeyreğinde Amerikan burjuvazisi tekelleşmede önemli ~~mesafeler~~ kaydederken işçi sınıfını en barbar yöntemlerle sömürüyordu.Sömürü öylesine korkunç boyutlardaydıki ~~ix~~ adeta işçilerin kanı sağılıyordu.1874 yılında ücretlerin daha da düşürülme

si girişimine karşı işçiler direnişler başlattı. Bu direnişler 1877 yılına dek gelişerek sürdü. 0 yıl Demiryolu işçileri de greve çıktı. Polisler Baltimore'da direnişçi demiryolu işçilerine ateş açtılar. Bir çoğunun ölümüne neden oldular. Para delisi kapitalistler "Ekmek ve suyla yaşayamayan insan zaten yaşamaya layık değil" diye ^{Yahut} ~~belgiler~~ açık açık yazıp konuşuyorlardı. 1877'de direnişleri gerileyen Amerikan proletaryası "Yalnız ekmek ve suyla yaşanabileceğini söyleyenlerin insanlıkla yakından uzaktan hiç bir ilişkisi yoktur." belgisiyle ~~Exsantlikxigünxixix~~ örgütlenmelerini sürdürdüler. 1886 'ya gelin-
diğinde ülkenin her yanında işçiler 8 saatlik işgünü istiyordu. Bu belgiyle 1 Mayıs 1886 günü 80 bin işçi greve çıktı. iki gün sonra burjuvazinin vurucu güçleri saldırıya geçtiler. Şikago'da Mc.Cormiks

Harvistir

Harvester Fabrikasında işçilere ateş açıldı. Kadın, çocuk direnen işçilerden 100'lercesi öldürüldü, yaralandı ve tutuklandı. Ancak 8 saatlik işgünü istemi tüm ülkede iyice güçlendi. Balırgan Amerikan burjuvazisi döktüğü kanlarla da Amerikan proletaryasını sindiremedi.

1889 yılının 14 ve 14 Temmuz günleri Fridrih Engels'in başkanlığında Paris'te yapılan ^{uluslararası} toplantıda 1 Mayıs günü Dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve savaş günü olarak kabul edildi. Ve hemen 1890 yılında Fransa'da 138 kentte ilk yığinsal 1 Mayıslar kutlandı. O gün bu gündür ^{tüm dünyada} 1 Mayıslar kutlanıyor. İşçilerin öncülüğünde tüm emekçiler sömürsüz, baskısız bir dünyanın kurulması için savaşımalarını yükseltiyor, dayanışmalarını güçlendiriyorlar.

~~Şimdi Cunta zindanlarında bulunan DİSK Genel Başkanı Abdullah~~

1 Mayıs Programı

1 Mayıs marşı (bir bölüm)

1. -- Yaşasın 1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, savaşım ve dayanışma günü. Ülkemizde generaller cuntasının süngüyle yasakladığı 1 Mayıs, çalışan tüm insanların bilincinde, savaşımın da yaşıyor.

1 Mayıs marşı (devamı)

2. --TKP'nin 1 Mayıs geleneği, Türkiye işçi sınıfının savaşımlarıyla bağlıdır. Türkiye işçi sınıfı, uluslararası işçi hareketinin ayrılmaz bir parçasıdır. Nükleer savaş tehlikesine, Amerikan atom roketlerine ve çevik kuvvetlere karşı, cuntayı yıkmak için, barış ve ulusal demokrasi için savaşanlar, TKP sizinle birlikte.

Müzik: Enternasyondal bir bölüm

1. -- Başımızı Türkiye işçi sınıfının, halkımızın savaşım tarihine, gözlerimizi Sakarya'nın kan aktığı, Ankara'da İslat Harbiye işçilerinin, topların çaplarına uyması için obusları, tapalarını çıkarmadan, torna tezgahlarına koydukları, düşmanın ateş yağmuru altında, ateş boylarında, makineli tüfekleri onardıkları o kahramanlık günlerine çevirelim. Komünistler, işçiler, o günlerin 1 Mayıslarına, ulusal kurtuluş savaşına Haymana ovalarında, Kütahyalarıda, Dumlupınarlarda, Afyonun yalçın tepelerinde silahla, kanlarını akıtarak katıldılar. O günlerde Sakarya'dan geçen bir tiren istasyonunun duvarlarında kırmızı boyayla yazılmış bir belgi yanıyordu: "Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz! "

Müzik: Enternasyonalin devamı

2. -- 1 Mayısın savaşım geleneği, 1921'lerden 1976'lara yürüdü geldi, serpildi geldi, güçlendi geldi.... Türkiye işçi sınıfı güçlendikçe 1 Mayıslar da güçlendi....

Müzik: Geliyoruz zincirleri kıra kıra....

1. -- 1 Mayıs 1976. Taksim alanında yüzbinler tek bir yumruk, tek bir ses. Bu alan 1 Mayısı dar diye haykırıyor ozanlar. İlerici

gençler: "işçi-gençlik elele,faşizme geçit yok" diye haykırıyor. İlerici kadınlar,"Sömürsüz-savaşırsız bir dünya ,bir fantom, 20 bin çocuğa yuva demektir" belgilerini yükseltiyor.

Müzik: Hürriyet kavgası

2. --1980 yılında faşist kurşunlarıyla öldürülen işçi sınıfımızın yiğit neferi,önderi,DİŞK ve Maden-İş sendikası ^{genel} başkanı Kemal Türkler ~~şöyle~~ Taksim alınındaki görkemli 1 Mayıs gösterisinde yaptığı konuşmada şöyle diyordu:" İşçi ve emekçi kardeşlerim. Her türlü zulüm ve teröre rağmen,1 Mayıs bayrağını yere düşürmeyen sömürsüz ve baskısız ,özgür ve demokratik bir Türkiye için,barış için,sosyalizm için savaşmış,canlarını vermiş tüm işçi sınıfı önderlerini ve neferlerini bu tarihsel günümüzde saygıyla ,sevgiyle ve büyük bir coşkuyla anıyoruz".

2. — Kemal Türklerin bu sözlerine yüzbünler ~~şuna~~ yanıtı veriyorlardı:"biz tüm emekçiler ve yurtseverler...Emperyalizme,yerli işbirlikçilerine,sömürüye karşı,bağımsız ve demokratik bir Türkiye için hiç birşeyden kornadan,bıkmadan,usanmadan,yılmadan sonuna kadar savaşım vereceğimize emekçilik şerefimiz ve yurtseverlik namusumuz üzerine ant içeriz "

Müzik: Bu ölüm dirim kavgası ,haydi ileri....

2. --1980 askersel devrimine ^{sine} kadarki yıllarda Türkiye işçi sınıfı, 1 Mayısı daha görkemli bir biçimde kutladı. 1977 1 Mayısında MHP-nin,CIA'nin,MIT'in düzenlediği kanlı saldırı sonucu 36 emekçimizin barbarca öldürülmesi,Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerini yıldıramadı.Tam tersine daha sonraki 1 Mayıs kutlamaları 1 Mayısın emekçilere,işçi sınıfına,yığınlara mal olduğunu somut bir biçimde kanıtladı.

Türkiye işçi sınıfı dedi ki; 1 Mayıs geleneği yaşıyor. Onu biz yaşatacağız,umudu yoketmelerine izin vermiyeceğiz.

Müzik: Türkiye işçi sınıfına selam.....

-- Bu yılki 1 Mayıs ~~günü~~ ¹ da üçüncü kez cuntta koşullarında karşılıyoruz. Ama tüm baskılara ve teröre karşın, bu yılki 1 Mayıs ~~günü~~, Amerikan emperyalizminin saldırgan politikasına, cuntanın zulmüne, yerli ve yabancı bir avuç vurguncu sermayenin sömürüsüne karşı ~~özgürlük için~~, barış için ^{ulusal demokrasinin için} iş, güvenli bir yaşam, halk refahı için savaşım günü olacaktır. Bu yılki 1 Mayıs zindanlardaki yurtseverlerle, DİSK yöneticileri ve tüm sendikacılarla, sürgündeki tüm ilericilerle, bütün ülkelerdeki işçilerle ^{le}, ulusal kurtuluş savaşını veren halklarla dayanışmayı güçlendirme günü olacaktır.

Müzik: Haydi unutmayalım bu dayanışmayı

-- Bugün cuntacı generaller ülkenizi, Amerikan emperyalizminin çıkarları için Vaşingtonun uçaz bir jandarması yapmaya çalışıyorlar. Türkiye'nin Türk, Kürt sağduyulu her insanı bu ciddi tehlikeden derin kaygı duyuyor. Ama tüm bu tehlikelerin önlenmesi olanaklıdır. Generaller artık her adımda yalnız sol, ilerici güçleri değil, burjuva muhalefetini de karşılarına alıyor. ^{savunucuları politik görüş ne olursa olsun} Çözümleyici olan/cunta karşıtı tüm güçlerin birlikte hareket etmeleridir. Bugünkü ağır koşullarda en uygun eylem biçimlerini 1 Mayısta yaratıcılıkla bulacak olan komünistler, bilinçli işçiler, cuntaya karşı savaşında birlik yolunda atılan her adımı var güçleriyle destekliyeceklerdir.

Müzik: birlik olmadan

-- Tüm zorbalığa ve baskılara karşın, 1 Mayıs geleneği sürüyor. Dünya işçi sınıfının yüce özlemi ve savaşımı; bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyalizm bayrağı bu bir Mayısta da dalgalanıyor. Türkiye işçi sınıfı, çetin ve sarp bir yolda deneyimler kazanarak yürüyor. ^{Proletaryanın 1 Mayıs ateşi söndürülemez! Kızıl Kamyonlarımızı soldurmayacağız.} Müzik: Türkiye işçi sınıfına selam.....